

Forfatter: Gade, Niels Wilhelm

Titel: BREV TIL: Stæger, Wenzelsine Christiane Frederikke FRA: Gade, Niels Wilhelm (1864-08?/1864-12?)

Citation: Gade, Niels Wilhelm: "BREV TIL: Stæger, Wenzelsine Christiane Frederikke FRA: Gade, Niels Wilhelm (1864-08?/1864-12?)", i *Niels W. Gade - Optegnelser og Breve*, Gyldendalske Boghandels Forlag (F. Hegel & Søn), s. 165. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001988775-000-shoot-L0019887750000055.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Niels W. Gade - Optegnelser og Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kjære Svigerinde!

Da jeg veed, at det interesserer Dig at vide, hvad min Musa foretager sig, skal jeg fortælle Dig, at hun i Sommer har skænket mig en Sinfonie, — og hvad der er glædeligt: en frisk og kjæk Sinfonie. Den handler rigtignok hverken om Krigs- eller Fredshistorier, og endnu mindre om Politik, men jeg er overbevist om, at den alligevel vil interessere Dig at høre. — Kom saa til Juul! den deilige, hele Verdens Juul, at vi alle kan glæde os med alle !

Eder alle en kjærlig Hilsen fra
NIELS W. GADE.

11

s. 1661867 stiftedes Kjøbenhavns Musikconservatorium og til dets Bestyrere var, efter Stifterens testamentariske Ønske, Professorerne Hartmann og Gade samt Kapelmester Paulli udsete.

Fra sin Lærervirksomhed ved Conservatoriet i Leipzig, havde Gade modtaget et Indtryk af, at en saadan Institutions Nytte ikke altid opvejer dens Skyggesider, navnlig naar Elevantallet maatte blive meget stort, thi da vilde Lærerne uvilkaarlig fremdrage de udmærket begavede paa de mange mindre begavede Elevers Bekostning, og dette frygtede han, vilde give Anledning til en, ikke gavnlig, musikalsk Halvdannelse.

Imidlertid var han nu af Omstændighederne tvungen til at overtage denne Post, og med den ham egne Iver tog han fat paa sin nye Gjerning. Skjøndt det pinte og plagede ham at beskjæftige sig med praktiske Forretninger, — alt sligt havde han i huslige Forhold overladt til sine Nærmeste, - satte han sig nu ind i alt, Skolen vedrørende, og med hvor megen Omhu, han arbejdede for denne Sag, derom vidner de mange Udkast og Beregninger, der fandtes blandt hans efterladte Papirer, angaaende Timeantal, Timernes Fordeling, Lønningsog Betalingsforhold osv., indtil selve Skolens Inventarium, fra det største til det mindste.

Aarene forløb, Conservatoriet gik sin rolige Gang, og efterhaanden blev Arbejdet her, sammen med Lærere og Elever, ham kjærere og kjærere; indtil det i hans senere Aar virkelig var voxet op s. 167til at blive den Gjerning, som interesserede ham mest. I Spøg kaldte han tidt Eleverne sine Børn; han stræbte at give dem en mere alsidig Dannelse, end den udelukkende musikalske og søgte at indprænte dem mange gode Leveregler. Ogsaa her haandhævede han sin tidligere omtalte Forskrift, „Orden og Nøjagtighed er Sjælen i alle Forretninger.“ Da Kapelmester Reinecke en Gang var paa Besøg i Kjøbenhavn, og Gade viste ham Conservatoriet var det derfor med en vis Stolthed, at han hørte Kapelmesterens Udraab: „Naa, her morer de sig altsaa ikke med at skrive paa Væggene.“

1869 skrev han sin 8de og sidste Symphoni og samme Aar en Festsang i Anledning af Kronprinsens Formæling. Ved Festen i Rosenborghave skulde nemlig afsynges en Sang ved Danmarksstatuen, og man opfordrede Paludan-Müller og Gade til at skrive Text og Musik hertil. Gade laa dette Aar paa Landet i Fredensborg, men var naturligvis Festdagene i Kjøbenhavn og skrev derfra følgende Brev: